

ΗΣΥΧΑΣΕ ΣΟΥ ΛΕΟ!
ΑΠΛΟΣ ΓΙΑ ΝΤΟΥΣ
ΜΑΣ ΠΑΝΕ!

Εκ-παιδευτήριο



Πειρα(γ)ματική πρωτοβουλία ενάντια στο θεσμό της

Τεύχος 4

06



Οι αρνήσεις στην εκπαιδευτική διαδικασία...

“απρόσεκτος” “άριστος” “καλός” “μέτριος”
“αδιάβαστος” “συνεπής” “κακός”
“μελετηρός” “άτακτος”
“αφηρημένος”



... μ

όπου η ζωή απουσιάζει

Το πείρα(γ)μα:

Πρωτοβουλία

στα πλαίσια της συνέλευσης του «**ΡΕΣΑΛΤΟ**» που δοκιμάζει αλλά και δοκιμάζεται μέσω ενός «πειρα(γ)ματικού» λόγου ενάντια στον θεσμό του σχολείου και του εκπαιδευτικού συστήματος.

Άλλες φορές τοιχοκολλείται (υπό μορφή εφημερίδας τοίχου) **κι άλλες μοιράζεται** (υπό μορφή εντύπου)

σε σχολεία του Κερατσινίου, της Νίκαιας, του Κορυδαλλού, της Δραπετσώνας, του Περάματος και του Πειραιά.

Δεν πουλιέται, δεν αγοράζεται, αλλά **μοιράζεται**, με την κυριολεκτική έννοια της λέξης- μιας και οι ιδέες μας, οι αξίες μας, οι πράξεις μας, **η ζωή μας ολόκληρη**

δεν είναι εμπόρευμα για να ανταλλάσσονται με χρήματα ή οτιδήποτε άλλο.

Πάντα επιδιώκοντας την επαφή και την επικοινωνία με όσους και όσες προτιμούν να είναι **η άμμος** κι όχι το γράσο στα γρανάζια του συστήματος.

Για επικοινωνία:
peiragma@yahoo.gr

Ρεσάλτο
αυτοοργανωμένος χώρος
αλληλεγγύης και ρήξης



ΠΟΙΟΣ ΓΡΑΦΕΙ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ;

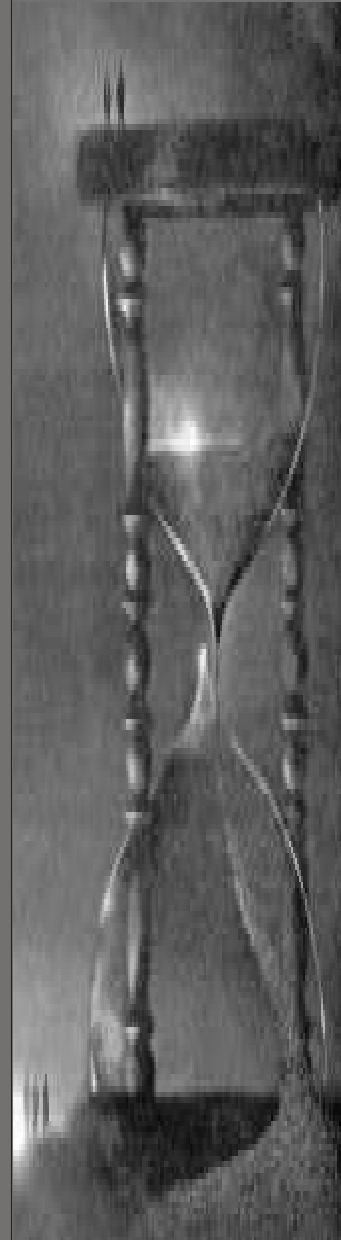
1 Η ανακάλυψη και η συνειδητοποίηση της έννοιας της ιστορίας συντελέστηκε από την στιγμή που ο άνθρωπος, τόσο με βάση το ένστικτό του, όσο και με βάση την καθημερινή του εμπειρία, αντιλήφθηκε ότι το σύνολο των δραστηριοτήτων του δεν θα μπορούσε σε καμιά περίπτωση να θεωρηθεί ως μια πραγματικότητα στατική.

2 Αντιλήφθηκε δηλαδή ότι κάθε ανθρώπινη πράξη στοιχειοθετεί μια δυναμική και ρέουσα πορεία, κάθε φάση της οποίας σχετίζεται με το παρελθόν και προϋποθέτει το μέλλον. Εδώ, αν προσθέσουμε ότι η πορεία αυτή κατ' ανάγκη συνυφάνεται με τις διαστάσεις του χώρου και του χρόνου, τότε καταλήγουμε στον ορισμό της ιστορίας.

3 Η σημαντικότητα των γεγονότων του παρελθόντος, αλλά και το μη αναστρέψιμό τους, η ύπαρξη μιας συνέχειας στην εξέλιξη γεγονότων και πραγμάτων, το γεγονός επίσης ότι όλα όσα συμβαίνουν έχουν καθοριστικές επιπτώσεις στην πορεία της ανθρωπότητας, όλα αυτά είναι γνωρίσματα της ιστορίας, τα οποία τροφοδότησαν το ενδιαφέρον του ανθρώπου γι' αυτήν.

4 Ο άνθρωπος ανακάλυψε επίσης ότι πολλά από τα κοινωνικά, πολιτικά ή και προσωπικά προβλήματα που βίωνε, έχοντας τις ρίζες τους στο παρελθόν, προκαθόριζαν και προδιέγραφαν τόσο το παρόν όσο και το μέλλον του. Και τότε ακριβώς ήταν που η γνώση της ιστορίας έγινε αντιληπτή ως εργαλείο κατανόησης του κόσμου.

μ



5 Σήμερα, όπως και παλαιότερα, η ιστορική διάσταση των πραγμάτων υφίσταται συνειδητές παραποιήσεις και παρερμηνείες και έχει εξελιχθεί σε εργαλείο πολιτικών σκοπιμοτήτων. Η παραποίηση των ιστορικών γεγονότων υπήρξε διαχρονικά ένα σημαντικό εργαλείο στα χέρια των - ανά την υφήλιο- κυρίαρχων, καθώς ως επικρατέστεροι είχαν το «προνόμιο» να γράψουν, να ερμηνεύσουν και να προβάλουν τα γεγονότα

6 Γι' αυτό, όπου υπάρχει θεσμοθετημένη εξουσία υπάρχει και μία αντίστοιχη ιστορία. Η ιστορία αυτή έχει ομογενοποιητική κατεύθυνση και αναφέρεται με επιλεκτικό τρόπο στο παρελθόν. Από την σκοπιά των κυρίαρχων, ο έλεγχος του παρελθόντος επιτρέπει το χειρισμό του παρόντος, επιδιώκοντας

7 Για να επιτευχθεί μια μονομερής παρουσίαση γεγονότων, άλλες φορές αποσιωπούνται ή ακόμα και διαστρεβλώνονται διαφορετικές προσεγγίσεις ή και τα ίδια τα γεγονότα. Εδώ αξίζει να σημειωθεί ότι μια συνήθης μέθοδος διαστρέβλωσης πραγματοποιείται με το να αποκόπτονται ιστορικά γεγονότα από τις κοινωνικές συνθήκες που εξελίχθηκαν, με αποτέλεσμα να είναι πολύ εύκολη και ιδιαίτερα συχνή η επανοηματοδότησή τους ανάλογα με τις

Με αφορμή τις “πηγές” του βιβλίου ιστορίας της Γ΄ λυκείου

Διαβάζουμε στο βιβλίο της Γ΄ λυκείου: *«Οι «πηγές» είναι αναπόσπαστο τμήμα της ιστορικής αφήγησης, της δίνουν αμεσότητα και την ερμηνεύουν. Αναλύονται στην τάξη με τη συνεργασία καθηγητή και μαθητών αλλά σε καμία περίπτωση δεν αποτελούν αντικείμενο για εξέταση.»*

Υποκινούμενοι αφελέστατα, θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε ότι η ύπαρξη πηγών παράλληλα με ένα κείμενο βοηθούν, αφού ο αναγνώστης μπορεί να ανατρέξει σε αυτές και να έχει μια γενικότερη ιδέα γύρω από το θέμα. Επειδή όμως μιλάμε για κρατική “μόρφωση” και συγκεκριμένα για το βιβλίο ιστορίας, οφείλουμε να είμαστε τουλάχιστον καχύποπτοι. Αναπόφευκτα γεννιούνται κάποια ερωτήματα.

Ποιός θέτει τις πηγές; Ποιός ο ρόλος τους στο εγχειρίδιο; Ποια η χρησιμότητα της θέσης τους απέναντι από το κείμενο; Μήπως ο μαθητής αποτρέπεται από το να ψάξει ο ίδιος πληροφορίες σχετικά με ένα ζήτημα, εργασία όντως παραγωγική, και άντ' αυτού του διοχετεύονται έτοιμες πληροφορίες προς κατανάλωση; Και



Παρατηρώντας την δομή του βιβλίου σε συνδυασμό με τις πηγές που διατρέχουν τα πλαιΐα των κειμένων, διαπιστώνουμε ότι υπάρχει πάντοτε πλήρης συμφωνία των πηγών με τα όσα αναφέρει το κείμενο. Οι πηγές στην ουσία λειτουργούν ενισχυτικά ως προς τις απόψεις που αναλύονται. Με τον τρόπο αυτό προσδίδουν περαιτέρω κύρος προτρέποντάς μας να πιστέψουμε ότι τα όσα διδάσκονται είναι και η μοναδική αλήθεια.

Επιπλέον, οι διάσπαρτες πηγές μέσα στο σχολικό εγχειρίδιο σχηματίζουν μια εντύπωση πλουραλισμού όσον αφορά το θέμα που αναλύεται. Η όλη προσφερόμενη γνώση νομιμοποιείται στα μάτια μας ως αντικειμενική, βασιζόμενη αυτή τη φορά όχι μόνο στην «αυθεντία» του καθηγητή αλλά και στις παράπλευρες πηγές των κειμένων.

Αναγνωρίζοντάς τις πηγές ως οργανικό στοιχείο της διδασκαλίας στο μάθημα της ιστορίας, διαπιστώνουμε ότι παρά την προσπάθεια να παγιωθεί η όλη άποψη βιβλίου-πηγής ως καθολικά αποδεκτή, το τελικό αποτέλεσμα δεν παύει να παραμένει καθαρά μονομερές μιας και πάλι η μόνη άποψη που εκφράζεται είναι η άποψη του σχολικού βιβλίου και τίποτα άλλο.

Κ Α Τ Α Λ Η Ψ Η

Στα μέσα Δεκέμβρη, σε σχολεία του Ν.Ψυχικού, του Χολαργού, των Αμπελόκηπων και της Αγ. Παρασκευής (όσον αφορά το νομό Αττικής) πραγματοποιήθηκαν καταλήψεις σχολικών κτηρίων. Ακολουθούν αποσπάσματα κειμένων των μαθητών.

Κατάληψη 1ου και 3ου λυκείου Χολαργού

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΘΛΙΟΤΗΤΑ

Μετά από συζήτηση μεταξύ μαθητών του 1ου και του 3ου λυκείου Χολαργού, προχωρήσαμε σε κατάληψη του σχολικού κτηρίου για να αντιταχθούμε στην αθλιότητα του εκπαιδευτικού συστήματος.

Συγκεκριμένα είμαστε ενάντια στο τυπικό εκπαιδευτικό μοντέλο, το οποίο βασίζεται στην αποστήθιση και στην αξιολόγηση.

Οι ποινές και ο εξαναγκασμός (πχ. απουσίες) είναι βασικό στοιχείο του μοντέλου αυτού, που στόχο έχει να καταστείλει το ενδιαφέρον για μάθηση, παρ' ότι προφασίζεται ότι προσφέρει μόρφωση (τι μόρφωση άραγε αποκτάμε μέσω της αποστήθισης, της σκόπιμα παραπονημένης ιστορίας ή με τη μονόπλευρη αντιμετώπιση του φαινομένου των θρησκευτών στο μάθημα των θρησκευτικών;;;).

Επίσης σημαντικό είναι να ειπωθεί ότι υπάρχουν επιβεβαιώσεις της αθλιότητας του εκπαιδευτικού συστήματος και ενδοσχολικά. Αναφέρουμε χαρακτηριστικά: 1. καθηγητές που επιβάλλουν την εξουσία τους χρησιμοποιώντας απαράδεκτη συμπεριφορά απέναντι στους μαθητές, και 2. γίνεται προσπάθεια να αποσπαστεί η συναίνεση των μαθητών για να εκδιωχθεί μαθητής από το 1ο λύκειο, επιδεικνύοντας έτσι το πως το σχολείο προωθεί τη ρουφιανιά, το γλείψιμο και την υποταγή...

Υποσημείωση: Οι αποφάσεις λήφθηκαν συλλογικά μέσω συζητήσεων όσων μαθητών ενδιαφέρθηκαν και δεν εκπροσωπούμαστε από κανένα θεσμό η επιτροπή

Αρνήσεις ενός κόσμου υπαρκτού...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ

Σήμερα, Τρίτη 13/12/05 πραγματοποιήσαμε κατάληψη στο σχολικό συγκρότημα 1ου και 2ου ενιαίου Λυκείου Νέου Ψυχικού για να διαμαρτυρηθούμε έμπρακτα ενάντια στην αθλιότητα που βιώνουμε καθημερινά.

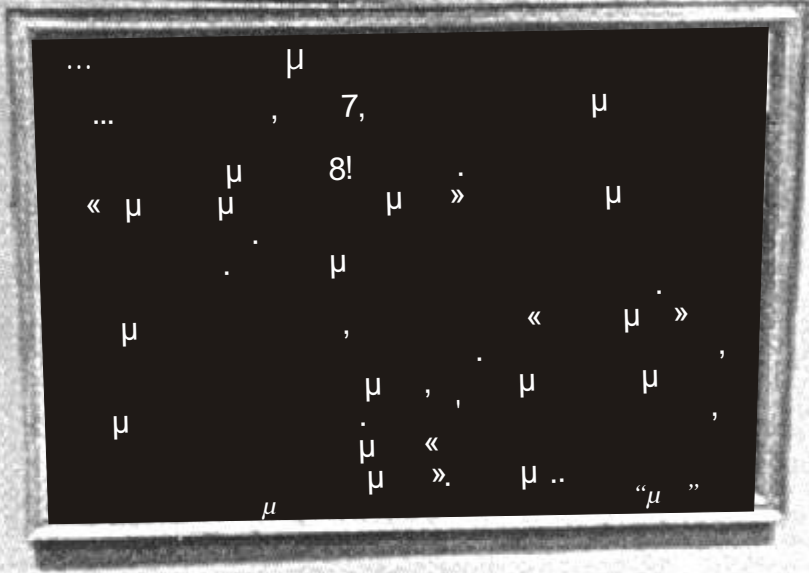
...Η κατάσταση στο σχολείο είναι ανυπόφορη καθώς αρκετές αίθουσες δεν έχουν θέρμανση με αποτέλεσμα το κρύο να γίνεται αφόρητο κατά τη διάρκεια του μαθήματος ενώ στο γραφείο των καθηγητών και του διευθυντή η θέρμανση λειτουργεί κανονικά.

Αλλά το σχολείο δεν καταλήφθηκε μόνο για λόγους που αφορούν κτιριακά προβλήματα. Θέλουμε να εκφράσουμε την αντίθεσή μας στην τρομοκρατία που οι μαθητές υφίστανται καθημερινά όταν οποιαδήποτε πράξη ή σκέψη που δεν συμβαδίζει με τις προσταγές των καθηγητών αντιμετωπίζεται με την αποβολή, καθώς και τον διαχωρισμό των μαθητών σε «καλούς» και «κακούς» (με συνεπακόλουθο την διαφορετική αντιμετώπισή τους) αλλά και μια γενικότερη κριτική στο παρόν εκπαιδευτικό σύστημα...

Η ανεπάρκεια του σχολείου να διδάξει αυτά που το ίδιο απαιτεί με τις εξετάσεις, οδηγεί στην ανάγκη για εκπαίδευση μέσω των φροντιστηρίων. Έτσι η δημόσια-δωρεάν παιδεία που η έκτοτε κυβέρνηση ισχυρίζεται πως μας παρέχει δεν είναι παρά ένας μύθος...

...Επιλέγοντας να παρουμε τις ζωές στα χέρια μας καταλαμβάνουμε το σχολείο με σκοπό να λειτουργήσει σαν ένα μέσο διαμαρτυρίας αλλά και σαν χώρος αυτοοργάνωσης και ελεύθερης κοινωνικής ζύμωσης.

Αντι - ανθολόγιο



ένας σωρός από λίθους...

Υπνος: εξαιρετικά σπάνιος πλέον μέσα στην καθημερινότητα, ίσα ίσα για να μπορείς να συνεχίσεις...να συνεχίσεις...σαν(;) μπαταρία ένα πράγμα!

